

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τήν Τρίτην, 15ην /28ην Ὀκτωβρίου 2014, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Ἡ Δοξολογία αὕτη ἐτελέσθη ὡς ὀφειλομένη εὐχαριστία εἰς τόν Θεόν διὰ τήν βοήθειαν Αὐτοῦ εἰς τήν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς Ἰταλικῆς καί Γερμανικῆς κατοχῆς τοῦ 1940 καί ὡς δέησις διὰ τήν ἀνάπαυσιν τῶν ἡρωϊκῶς τότε ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων ἡμῶν. Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων τοῦ Πατριαρχείου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου καί τῶν συμπροσευχομένων μοναζουσῶν τοῦ Πατριαρχείου καί τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας.

Μετά τήν Δοξολογίαν ταύτην ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:
*Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,
Ἅγιοι Πατέρες καί σεβαστοί ἀδελφοί,
εὐλαβεῖς προσκυνηταί, ἀγαπητοί ἀδελφοί,*

Σήμερον ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ πλέον «Ὅχι» τῆς ἐποποιΐας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 σύσσωμος ἡ Γεραρά τῶν Ἀγιοταφитῶν ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ κατήλθομεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν εἰς τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν ἐπὶ τῇ, ἄχρι τελικῆς ἐκτοπίσεως, ἀντιστάσει κατὰ τῶν ἀπανθρώπων κατοχικῶν δυνάμεων τοῦ Ναζισμοῦ καί τοῦ Φασισμοῦ.

Προσέτι δέ ἐτελέσαμεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν ψυχῶν τῶν ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί ἡρωϊκῶς πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν ὑπὲρ προασπίσεως τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί διαφυλάξεως τῆς πατρίου ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος.

Ἡ ἐπετειακὴ ἀνάμνησις τοῦ ἡρωϊκοῦ ὄντος τούτου γεγονότος ἀποτελεῖ ἀφ' ἑνός μὲν ἀπότισιν χρέους ἱεροῦ πρὸς τοὺς ὑπὲρ τοῦ ὑπερτάτου ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, πεσόντας πατέρας καί ἀδελφούς ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ δίδαγμα διὰ τήν σύγχρονον ἡμῶν γενεάν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀντιμέτωπος μέ τήν ἀναβίωσιν τοῦ ὄρατοῦ πλέον φαινομένου νέας μορφῆς Ναζισμοῦ καί Φασισμοῦ, ἐν ὀνόματι τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ κατὰ τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τόσον ἀτομικῶς ὅσον καί συλλογικῶς.

Ἡ δέ ἀναβίωσις τοῦ Ναζισμοῦ καί τοῦ Φασισμοῦ ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι τόν τόπον τοῦ Θείου Νόμου καί τῆς κατὰ φύσιν τάξεως κατέλαβεν ἡ ἐθελοθρησκεία τῶν ἀνθρώπων, δηλονότι ἡ ἀταξία καί ἡ ἀνομία, ὡς κηρύττει καί ὁ μέγας Παῦλος λέγων: «Τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας», (Β' Θεσ. 2,7). Καί τοῦτο οὐχί θεωρητικῶς ἀλλ' ἐν τῇ πράξει καί μάλιστα ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν ὡς καί τῷ εὐρυτέρῳ χώρῳ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἡ ὑπό τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τουτέστιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σταυρικῆς θυσίας καί Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὀφειλετικῶς τελουμένη ἐπέτειος τοῦ «Ὁχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀποτελεῖ τρανήν καί ἐπίκαιρον ἀπόδειξιν, κατά τόν σοφόν Παῦλον, ὅτι «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», (Ἐφεσ. 6,12).

Ἐπὶ τούτοις, ὑψώσωμεν τό ποτήριον Ἡμῶν καί ἀναβοήσωμεν: «Ζήτω ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940!»,
«Ζήτω ἡ Ἑλλάς!»,
«Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!»,
«Ζήτω ἡ Ρωμηοσύνη!»

καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/10/28/7860>

Ὁ δέ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

Ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης γιὰ το ἔθνος μας ἡ σημερινή. Ὁ απανταχοῦ Ἑλληνισμός, σύσσωμος καὶ με αἶσθημα ἐθνικῆς υπερηφάνειας, εορτάζει τὴν ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, μίας ἐκ τῶν πλέον λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων σελίδων τῆς σύγχρονης ιστορίας του. Εορτάζει τὴν μεγαλειώδη καὶ ομόθυμὴ ἀπόφασή του νὰ ὀρθώσει τὸ πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ του, πρωτίστως, ἀνάστημα ἀπέναντι στὴ δύναμη τῶν ὀπλῶν τοῦ ἐπιβουλέα τῆς ἐθνικῆς του ἀνεξαρτησίας καὶ νὰ δώσει με αὐταπάρνηση τὸν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν ἀγῶνα γιὰ τὴν προάσπιση τῶν ἐθνικῶν του δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας του.

Λαοὶ που ξεχνοῦν τὶς καταβολές καὶ τὴ διαδρομὴ τους εἶναι καταδικασμένοι στὴ λήθη τῆς Ἱστορίας. Ἡ Ἑλλάδα, ὅμως, λίκνο πολιτισμοῦ καὶ γενέτειρα τῆς δημοκρατίας, ἔχοντας ἐπίγνωση τοῦ παρελθόντος τῆς, ἐκαλεῖτο, καὶ πάλι, νὰ δώσει τὸ παρὼν στὸν ἀγῶνα τοῦ ἐλεύθερου κόσμου κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς τυραννίας.

Τὴν αὐγὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἡ Ἑλλάδα ἀπαντούσε, γιὰ μίᾳ ἀκόμη φορὰ στὴν μακραίωνη ιστορικὴ τῆς διαδρομὴ, σὲ ἓνα ἱταμό τελεσίγραφο, τῶν δυνάμεων τοῦ ἄξονα αὐτὴ τὴ φορὰ, που ἀπαιτοῦσαν τὴν παραχώρηση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας. Τὸ «μολὼν λαβέ» τῶν θερμοπυλῶν ἀντηχοῦσε καὶ πάλι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἱστορίας καὶ γινόταν τὸ υπερήφανο ὄχι στὰ βουνά τῆς Πίνδου.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς ιστορίας τους, ἐμφορούμενοι ἀπὸ ὕψιστα πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ τιμώντας τὶς ἱερές καὶ ἀπαράγραπτες παρακαταθήκες τῶν προγόνων τους, οἱ Ἕλληνες ἔκαναν καὶ πάλι τὸ καθήκον τους. Ὑπερασπίστηκαν με ἡρωισμό καὶ αὐτοθυσία τὴν πατρογονικὴ γῆ.

Πιστεύοντας στὸν δίκαιο ἀγῶνα τους ἀποδύθηκαν σὲ μίᾳ υπεράνθρωπῃ καὶ πάνδημῃ προσπάθειᾳ, με συμμετοχὴ ολόκληρου τοῦ λαοῦ. Με τὶς μικρές τους δυνάμεις καὶ τὰ περιορισμένα μέσα που διέθεταν ἀντιστάθηκαν με ἀπαράμιλλο σθένος κατὰ τοῦ ἀριθμητικὰ πολὺ ὑπέρτερου καὶ πανίσχυρου ἐχθροῦ. Κατόρθωσαν ὄχι μόνο νὰ καθηλώσουν ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπωθήσουν τὸν εἰσβολέα πέραν τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων, ὑψώνοντας τὴ γαλανόλευκὴ σὲ περιοχές με Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς.

Ὁ περίπατος που εἶχαν σχεδιάσει οἱ ἐπιτιθέμενοι ἐξελίχθηκε σὲ πανωλεθρία

τους. Η Ελλάδα είχε σταματήσει την προέλαση των δυνάμεων που βύθιζαν την Ευρώπη στο σκότος ενός βάρβαρου, απάνθρωπου και ακραίου ολοκληρωτισμού. Η ηρωική αντίσταση των Ελλήνων στο Αλβανικό μέτωπο καθυστέρησε την εκδήλωση της Γερμανικής επίθεσης κατά της τότε Σοβιετικής Ένωσης, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν καθοριστικά στην εξέλιξη και την τελική έκβαση του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, την επικράτηση των Συμμάχων και την κατίσχυση των ιδεών της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Η Ελλάδα γινόταν και πάλι επίκεντρο ιστορικών διεθνών εξελίξεων και προκαλούσε τον παγκόσμιο θαυμασμό. Το πνεύμα του 1940 διατηρήθηκε άσβεστο και στα μετέπειτα χρόνια της αντίστασης κατά του Ναζισμού. Ο Ελληνισμός της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής, στην οποία βρισκόμαστε, είχε τη δική του σημαντική συμβολή. Ιδιαίτερα τιμητική θέση σε αυτό το κεφάλαιο της Ιστορίας κατέχει η τότε ακμάζουσα Ελληνική Κοινότητα των Ιεροσολύμων, η οποία υποστήριξε γενναϊόδωρα και έδωσε καταφύγιο στους πατριώτες που συνέχιζαν από εδώ τον αγώνα.

Στην σημερινή εποχή της έκπτωσης των αξιών, των τοπικών και περιφερειακών κρίσεων και των πολλαπλών προκλήσεων ενός παγκοσμιοποιημένου περιβάλλοντος, οι λαοί έχουν ανάγκη, περισσότερο από ποτέ, ισχυρών ιστορικών ερεισμάτων και εθνικών αφηγημάτων.

Η 28η Οκτωβρίου αποτελεί ιερά παρακαταθήκη του Γένους και το μήνυμά της παραμένει πάντα αναλλοίωτο και επίκαιρο. Με εθνική ενότητα και ομοψυχία, εθνική αξιοπρέπεια, σεβασμό στις διαχρονικές αξίες και τα ιδανικά του Έθνους καθώς και πίστη στις αστείρευτες δυνάμεις και τις αρετές του Ελληνισμού θα πρέπει και σήμερα να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της εποχής.

Χρέος μας, σήμερα, είναι να ξεπεράσουμε την οικονομική κρίση που πλήττει τη χώρα μας και να επανέλθουμε στον δρόμο της προόδου, της ανάπτυξης, της ευημερίας και της πνευματικής δημιουργίας. Τα μηνύματα είναι ενθαρρυντικά και είμαστε αισιόδοξοι ότι οι θυσίες του Ελληνικού λαού θα έχουν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα.

Η προσπάθεια αυτή είναι πανεθνική και δεν μπορεί να εξαντλείται στα όρια του Μητροπολιτικού μας Κέντρου. Ο απόδημος Ελληνισμός διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλο.

Το παλαίφατο Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, με την μακραίωνη και πολύπτυχη προσφορά τους στους Αγίους Τόπους και το ύψιστο ποιμαντικό τους έργο ως προς τους Χριστιανούς της περιοχής, αποτελούν καθοριστικό παράγοντα σταθερότητας στην άκρως ευαίσθητη και εύφλεκτη ευρύτερη Μέση Ανατολή, για την οποία και εμείς ελπίζουμε και ευχόμαστε να βρει, σύντομα, τον δρόμο της καταλλαγής, και της δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Παλαιστινιακού, με ειρηνική συμβίωση των δύο λαών. Παράλληλα, αποτελούν άσβεστο φάρο τόσον της Ορθοδοξίας όσον και των διαχρονικών πνευματικών αξιών του Οικουμενικού Ελληνισμού. Η ακλόνητη πίστη και αφοσίωση στην αποστολή τους, το υψηλό φρόνημα και οι αγώνες τους, υπό αντίξοες συνθήκες, μέχρι σήμερα, τιμούν την Ελλάδα και αποτελούν για όλους μας ανεκτίμητο εθνικό κεφάλαιο αλλά και πηγή έμπνευσης και εμπύχωσης.

Το έπος του 1940 έχει καταγραφεί ανεξίτηλα στη συλλογική μας μνήμη ως στοιχείο της εθνικής μας ταυτότητας και συνείδησης.

Αποτίουμε, σήμερα, τον ελάχιστο φόρο τιμής στους άξιους θεματοφύλακες και συνεχιστές των παραδόσεων μας, που έδωσαν και τη ζωή τους στον υπέρ πάντων αγώνα για την ελευθερία της Πατρίδας. Στεκόμαστε με δέος μπροστά στο μεγαλείο της ψυχής τους, με ευγνωμοσύνη μπροστά στις θυσίες τους και με υπερηφάνεια μπροστά στον ηρωισμό τους. Τιμάμε τη μνήμη τους και την προσφορά τους. Αυτοί έκαναν το καθήκον τους.

Ας αναλογιστούμε και εμείς το δικό μας χρέος και τις δικές μας ευθύνες απέναντι στην Ιστορία μας και το μέλλον του Έθνους.

Ζήτω η Ελλάδα!

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940!

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/-taQKPnIK3M>

